

Les malalties roges dels porcs

Creiem poguer parlar amb una mica d'experiència de les malalties roges del porc, les quals són la causa del fracàs de les explotacions porcínes de certa importància.

Per regla general, en la petita explotació, en aquelles masies que tenen d'una dotzena en avall de porcs, les malalties solen ésser escasses i les pèrdues de l'engreixement gaire bé nul·les. La norma en aquestes explotacions, és d'obtenir un benefici més o menys considerable.

En les porqueries en gros, en aquelles explotacions on s'engreixen més d'un centenar d'animals, el sol fet de l'aglomeració ja és una causa propícia al desenrotlló de malalties. En aquesta mena d'explotacions s'hi solen practicar amb regularitat els preceptes higiènics i profilàctics. Un dels desinfectants de més baix preu i de més eficàcia, amb el qual estan conformes tots els higienistes, és l'aigua amb abundància. L'explotació que des de fa vuit anys venim dirigint, té el paviment de ciment portland i cada dia després d'escombrat, amb la manguera l'aigua hi corre en abundància deixant les corralisses, sòl, parets i portes ben nètes. Això no ha pas impedit que les malalties roges ataquessin els animals.

Per a fer més eficaç la higiene s'utilitzaren les vacunes. Es vacunà contra el mal roig i contra la neumo-enteriti, malalties més freqüents en el nostre país. Els resultats han estat sensiblement iguals als anys que no hem vacunat, és a dir, a l'estiu hem tingut alguns casos de mal roig en porcs de més de cent quilos, mal que ha estat combatut satisfactòriament amb l'aplicació del sèrum corresponent.

No podem dir el mateix respecte la neumo-enteritis. Les vacunes i el sèrum s'han mostrat sense resultat positiu. I el que és pitjor, que a part de la mortalitat que en les nostres corralines ha estat aproximadament d'un 10 per cent, els porcells que han estat malalts en lloc de significar un triomf, han devingut en la majoria de cassos una pèrdua molt més grossa, que la que hauria representat si s'haguessin mort. En efecte; mentre altres porcells del mateix pes i condició, i de la mateixa corralina als vuit o nou mesos pesaven 120 quilos nets, els que havien estat malalts no en pesaven més que 80.

Això equival a una pèrdua més grossa que la de 60 o 70 pessetes que val el porcell, en l'edat que sol infectar-se de neumo-enteriti.

El propietari d'una explotació porcina de caràcter industrial, davant del fracàs econòmic motivat per les malalties principalment, deixa corre el negoci. En prova d'això que, no sols a Catalunya, sinó també en altres països, és excepcional trobar explotacions d'aquesta naturalesa que tinguin més de deu anys d'existència.

La indefensió en què la higiene, la profilaxi i la terapèutica deixa a les explotacions porcínes en gros ens ha fet rumiar molt, i al cap d'avall, hem arribat a la següent conclusió:

Puix que les malalties roges del porc, especialment la neumo-enteriti, es mostren irreductibles, malgrat els tractaments preconitzats pels especialistes, la manera d'evitar aquestes malalties no recaurà, potser, en l'esfera tradicional de la bacteriologia.

La qüestió, substreta així de la higiene i de la profilaxi, després de llargues reflexions, la reportarem al terreny de la fisiologia, i això per dues observacions. La primera, que els porcells que morien de neumo-enteriti al cap de pocs dies d'ésser comprats—terme mig als trenta—, eren els que menjaven més i els de millor apariència. La segona observació, que així que la malaltia és declarava, sol aparèixer el socarró i aquesta afecció de la pell, persisteix durant tota la vida econòmica de l'animal, encara que algunes vegades desapareix als últims dos mesos d'engreixement i precisament en els porcs que més augmenten de pes. Deixant per un moment a part, els microbis causants de la malaltia, i pensant com si no existissin microbis, s'arribarà a la deducció que la neumo-enteriti és determinada per una causa funcional, dependent de la nutrició. Els porcells que es moren primer, podria ésser que la causa radiqués en el fet d'una inadaptació total de l'organisme als aliments, que amb gran quantitat ha consumit certs porcells. Com dèiem, aquests són sempre els més grossos i els grassos. És inevitable que un porcell voraç mengi la ració doble o triple quan està en companyia de vint o més congèneres. L'altra aspecte de mortalitat, que no és rapidíssima com l'anterior, coincideix amb el

socarró. Però abans que el socarró es manifesti, el pèl de l'animal denota que aquest no es nutreix bé. És ja una observació empírica, que animal ben nutritiu correspon a un pèl brillant. Doncs, be; quan els porcells no reben una alimentació adequada a llurs necessitats el pèl no és mai brillant. Nosaltres hem tingut porcells, que inclús han augmentat els quilos que els pertocava a cada quinzena i no obstant, la bona aparença dels animals, el pèl no els lluïa. Llavors, invariablement, ha aparegut el socarró i amb ell o abans d'ell la neumo-enteriti. Per consegüent la causa determinant de l'aparició de la neumo-enteriti seria de naturalesa nutritiva.

Ara, retornen als microbis, però abans una lleu consideració respecte la tendència actual de molts brotegi. Aquesta tendència expressa la hipòtesi de què els microbis, el menys la majoria dels causants de les malalties comunes, viuen sempre en els organismes i quan per una causa ignorada els humors sofreixen una transformació favorable al desenrotllo i malignitat del microbi, aquest aprofitant-se es multiplicaria i amb això es declararia la malaltia. És a dir, el microbi en lloc d'aparèixer com la causa inicial de la malaltia — en els cassos d'infecció natural — representaria un dels termes del procés, però en cap manera el començament. Així, l'exaltació microbiana podria ésser ràpida, fulminant, com en el cas dels porcells que el cap de quinze dies d'haver-los comprat, es moren en dues o tres hores, sens haver-les coneguts tristos ni malalts. En l'altre cas, en el de què d'una cinquantena de porcells, cada dia n'enmalalteixen un o dos, l'exaltació es realitzaria poc a poc, com poc a poc el pèl es desllustra i apareix el socarró.

Aquest és el judici que havíem formulat respecte la qüestió, i de passada tan segurs està-

vem amb la nostra tèsi, que en les corralines que dirigim no hem parat fins que la ració ha produït el pelatge brillant dels porcells. Així hi tat, en les primeres entrades de porcells nous, comprats a Vich, el 7 o 8 per cent dels mateixos al cap de dos mesos presentaven el socarró. Untats dues o tres vegades cada setmana amb una untura de petroli, benzina, llard i sofre als quinze dies desaparegué el socarró i aquests animals reprengueren el pèl brillant.

Abans, quan en l'alimentació no es tenia en compte els efectes productors de la brillantor del pèl, el socarró tractat amb la mateixa untura no arribava a fer-lo desaparèixer del tot, i a més pocs eren els porcs que s'escapaven de tenir-lo.

Els aliments capaços de donar un pèl brillant són les verdures o forratges verds en abundància, les segones i terceres, la farina d'alfals i la llet o els residus de mantegueries en poca quantitat. És a dir, tots els aliments rics en vitamines de creixença produeixen aquests bons efectes.

Les racions dels porcs han d'estar degudament proporcionades entre els principis nutritius, de manera que la ració dels porcells estigui formada per una part de matèries arotades i proteiques i quatre d'hidrocarbures amb la grassa compresa. En els nodrissos la relació pot ésser de 1:6 i en els porcs fets en engrèixement de 1:8 o de 1:10.

Fora del mal roig, contra la qual malaltia s'ha trobat una bona vacuna i encara més un bon sèrum, com igualment un bon sèrum contra la neumo-enteriti, creiem que, en l'estat actual de la terapèutica bacteriològica, el millor preventiu contra la neumo-enteriti i les malalties infeccioses del pulmó i del ventrell que s'hi assemblen i s'hi confonen, és una alimentació constituïda per racions adequades i riques en vitamines.

M. ROSSELL I VILA

Federació comarcal de Sindicats del Llobregat

Les darreres reunions de Delegats de la Federació de Sindicats Agrícoles del Pla del Llobregat han tingut tot l'aspecte d'una cosa viva i que va endavant. La Junta actual es preocupa de tots els detalls que puguin ésser útils per a aportar a cap amb èxit la collita dels associats i que representa les snors de tot l'any.

Prop dels pagesos no es cansa de recomanar-los tota la cura en les expedicions com pot veu-

re's pel text de la fulla que reproduïm i que ha estat repartida amb profusió a tots els pagesos. Heu-voç ací el contingut:

NORMES PER A LA RECOL·LECCIÓ DE LES PRUNES

Cada any la collita de la pruna té una major importància a la nostra Comarca. Allò que anys endarrera representava un esforç individual i isolat i, per tant, si fracassava, no perjudicava la collectivitat, avui representa una de les úniques maneres de viure de tota una contrada.